

καὶ εἰς τὸ παρὸν προσέτι, ὅπου τὰ αὐτὰ καὶ συνιστῶνται, καὶ ἀνακεῖνται ἀπὸ εἰς τὸ αὐτὸ Πράγμα, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ Ἰλιόν·

» Ζῶντι περὶν, ἀλλὰ νηκτὸν εὐρέθη,
 » Ἐμφυχον, ἀλλ' ἄψυχον, ἔμπυον, ἀλλ' ἄπυον,
 Ἐρπον, βαθίζον, καὶ Πτεροῖς κεχημένον·
 » Ἄκουε, καὶ θαύμαζε, καὶ εἶδου Ἀόπυ.

Καθ' Ὀμωνυμίαν Τρόπος.

Λέγεται καθ' Ὀμωνυμίαν Τρόπος Ἀλήθεια, ἔταν πλείονά τινα κατὰ τινα, κατὰ τὰ ἄλλα διαφέρουσα, ἐχουσι κενὸν μόνον τὸ Ὄνομα, ὡς εἰς τὸ παρὸν Ἐρώτημα·

» Τίνα εἰπὶ ταῦτα ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ Γῆς, καὶ ἐν Θαλάσσῃ;
 Καὶ εἶναι ὁ Κύων, ἢ Ἄρκτος, καὶ ὁ Ὄφις, τὸ αὐτὸ ἔχοντα Ὄνομα. Ἄσρα μὲν εἰς τὸν Οὐρανόν, Ζῦα δὲ ἐπὶ Γῆς τὰ γνωστὰ, καὶ Ἐῖδη Ἰχθύων εἰς τὴν Θαλάσσειον.

Μὲ τὸν Τρόπον τῆς Ὀμωνυμίας ἐβλήθησαν καὶ Χρημαὶ πολλάκις ἀπὸ τὰ Μικροῦ· καὶ φέρονται πολλοὶ εἰς τὴν παλαιὰν Ἰστροίαν· εἰς εἴς αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ θαλάσσιος εἰς τὸν Μολοσσῶν Ἀλέξανδρον, ὅταν ἠρώτησε διὰ τὸν Θάλασσον του· ὅστις τὸν παρηγγεῖλε νὰ φυλαχθῆ τὸν Κηρόεντα· αὐτὸς ἐνόμιζε τὸν εἰς Ἰταλίαν Ποταμόν, αὐτὸν καλούμενον· ἀλλ' ὁ Ποταμὸς εἶχεν Ὀμωνυμίαν καὶ εἶδος τι Πινακίδιον, τὸ ὅποιον ἀπὸ Πηλοῦ οἱ Πηλαῖοι κατασκευάζοντες, ἔγραφον, ὡς εἰς τὸν ἤδη καλούμενον Σχέθρον· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοιοῦτον Πινακίδιον δεδωμένον εἰς αὐτὸν κατέχων, καὶ ἀναγινώσκων, ἔλαθε, καὶ ἐδόλοφονήθη.

Σοφιστικὸς Τρόπος.

Τὸ Σοφιστικὸν Αἶνεγμα γίνεται καὶ ἐκ Πραγμάτων, καὶ

ἐκ Ἀξέων· καὶ ἐκ Πραγμάτων μὲν, ὅταν περί τινος Πράγματος ἤθελε γένη ἀόριστος Ἐρώτησις, καὶ ὁμοίως καὶ ἡ Ἀπόκρισις ἤθελε δοθῆ ἀόριστος, καὶ ὅχι Συνεχῆς πρὸς τὸ σκοπούμενον τῆς Ἐρωτήσεως, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, διαφέρου μὲν κατ' Οὐσίαν, ἀρμοζόμενον δὲ κατὰ Περιεξέσιν· καθὼς εἰς τὴν ὑπ' Ἀντιφίλου παιζομένην Ἐρώτησιν τοῦ Ὀμήρου πρὸς τοὺς Ἀρκάδας Ἀλιεῖς, καὶ τὴν ἐκείνων Ἀπόκρισιν ταύτην.

Ἐρώτησις Ὀμήρου περὶ Ἰχθύων.

» Ἄδρες ἀπ' Ἀρκαρδίας Ἀλιήτορες, ἢ ὄ ἔχομεν τι;

Ἀπόκρισις Ἀλιέων περὶ Φθειρῶν.

» Ὅσο' ἔλομεν, λιπόμεσθ', ὅσο' οὐχ' ἔλομεν φερόμεσθα.

Ἐνταῦθα ὁ μὲν Ὀμηρος ἐρωτᾷ τοὺς Ἀλιεῖς ἀπὸ τῆς Τέχνης του, ἂν ἔχουσι Ἰχθύας· καὶ ἡ Ἐρώτησις του ἂν ἀόριστος, ὁμοῦς πάλιν εἶναι δῆλη περὶ τίνος ἐρωτᾷ· ἐκεῖνοι δὲ προσποιηθέντες νὰ μὴν ἐκατάλαβον ἀπὸ τῆς Ἀόριστον Ἐρωτήσιν του περὶ τίνος ἠρώτα, ἀόριστως ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὴν Ἀπόκρισιν, λαμβάνουσι τὸν Λόγον σοφιστικῶς πρὸς τὸ Ἔργον, τὸ ὅποιον τότε ἔτυχον νὰ πράττωσι· ἔτυχον δὲ νὰ καθαίρωσι τὰς Φθειράς των, καὶ νὰ φονεύωσι, ὅσας ἔλαβον, καὶ πλείον νὰ τοὺς λείπωσι, καὶ μόνας νὰ φέρωσι εἰς τὸ Σῶμά των, ὅσας δὲν ἐλάμβανον. Ταύτην δὲ τὴν Σοφιστικὴν Ἀπόκρισιν ἀκούσας ὁ Ὀμηρος εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθῆν εὐλόγως ἠτόρει, καὶ ἐσκέπτετο, μὴ δυνάμενος νὰ συνάψῃ τὰ δοκοῦντα Ἐναντία, καὶ νὰ καταλάβῃ πῶς ἦτον δυνατόν νὰ ἔχουσι, ὅσους Ἰχθύας δὲν ἔλαβον, καὶ νὰ ζεῖνται τῶν ληφθέντων.

Ἐκ δὲ Ἀξέων Σοφιστικὸν Αἶνεγμα ἤμπορεῖ νὰ ληθῆ ὅταν ἀόριστος προφερομένου τῶν Ὄνομάτων εἰς Σύνθεσιν Λόγου, ἤθελε συμβαίη κῆρυμία Σύμπτωσις Ὀμωνυμίας εἰς τὰς Πτώσεις, καὶ τοὺς Σχηματισμοὺς, καθὼς εἰς τὸ παρὸν·

» Ἀνὴρ Ἐλάτης εὐρητ' αἰωρημένος·